Dosarul nr.22-17572/25
2-25114328-12-2-11082025-1

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

06 octombrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Octavian Dvornic
Grefier Caraman Adriana

a examinat în sediul instanţei de judecată, în şedinţa de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui ***** privind încasarea pensiei de întreținere și cheltuielile de asistență juridică-

a constatat

Argumentele participanților la proces

La 7 august 2025, ***** a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva ***** solicitând încasarea pensiei de întreținere pentru copiii *****, născută pe 8 septembrie 2022 și ***** născut pe *****, în mărime de câte 2 500 lei pentru fiecare minor, până la atingerea majoratului de către aceștia.

Compensarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei a cheltuielilor de asistență juridică.

În susținerea acțiunii a indicat faptul că reclamanta a fost căsătorită cu pârâtul ***** în perioada 19 octombrie 2013 - 7 octombrie 2024. Căsătoria a fost desfăcută prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediu Centru nr. 2-7338/24 din 4 septembrie 2024. Reclamanta și pârâtul au doi copii minori - ***** și *****. În același litigiu anterior, instanța de judecată a stabilit ca domiciliul copiilor minori să fie cu mama acestora .

După ce relațiile familiale dintre reclamantă și pârâtă au încetat, între părți au apărut permanente neînțelegeri în ceea ce privește întreținerea copiilor minori. Preponderent, minorii sunt întreținuți de reclamantă. Frecvent, când reclamanta cere bani necesari pentru întreținerea copiilor, se iscă conflicte între aceasta și pârât. Cel mai des, pârâtul ezită să achite bani pentru întreținere invocând varii pretexte, cum ar fi: că deja a achitat destui bani pentru copii, că reclamanta cheltuie banii în interes propriu ș.a.m.d. Astfel, părțile nu pot ajunge la o înțelegere în ceea ce privește întreținerea copiilor minori comuni, ceea ce impune necesitatea soluționării acestei probleme în instanța de judecată.

Referitor la cuantumul pensiei de întreținere menționează faptul că pârâtul nu dispune de venituri stabile, ceea ce face imposibilă stabilirea pensiei de întreținere sub formă de cotă din acestea. Prin urmare, mărimea pensiei de întreținere urmează a fi stabilită în sumă fixă.

Potrivit informațiilor publicate de Biroul Național de Statistică, pentru categoria de populație din care fac parte copiii minori Ionela (aproape 3 ani) și Constantin (9 ani), adică cu vârsta între 1-6 și 7-17 ani, locuitori în oraș mare, minimumul necesar pentru existență constituie

suma de 2 852,3 lei și 3 686,2 lei, întreținerea copiilor este necesar a fi acordată de soți în mod egal.

Deși datele publicate de Biroul Național de Statistică reflectă cifre care ar trebui să garanteze un minim de existență, acestea poartă un caracter general, iar, în ceea ce ține necesitățile minorilor Ionela și Constantin, sumele aprobate de BNS nu satisfac minimumul lor de întreținere. Mai mult, 108 alin. (1) din Codul Familiei stabilește o valoare de cel puțin suma minimumului de existență.

În contextul dat, menționează că, ținând cont de necesitățile copiilor, având în vedere că pentru întreținerea acestora este nevoie de procurare de produse alimentare, cheltuieli de educație (rechizite, cărți, alte obiecte pentru școală/grădiniță); haine și încălțăminte (ținând cont că minorii sunt în permanentă creștere), activități extra-curriculare, agrement si alele care sunt imperios necesare pentru buna-educare, și ținând cont de faptul că, este notoriu că prețurile de pe piață (practic la toate produsele și serviciile) sunt în permanentă creștere, considerăm necesară a încasa pensia de întreținere a copiilor minori în mărime de 2 500 lei, lunar, pentru fiecare din ei, din contul pârâtului.

În ședința de judecată reprezentatul reclamantului, avocat Isae Cireș a susținut acțiunea și a solicitat admiterea acesteia în varianta formulată.

Reclamantul ***** în ședința de judecată nu s-a prezentat fiind reprezentată de către avocatul ales,

Pârâtul ***** în ședința de judecată nu s-a prezentat, procedura de citare a fost efectuată.

Aprecierea instanței de judecată

Ascultând explicațiile părților, studiind materialele cauzei, analizând temeiurile invocate, bazându-se pe cercetarea completă și nepărtinitoare a tuturor probelor propuse spre administrare în cadrul cercetării judiciare, instanța de judecată relevă următoarele:

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Potrivit art. 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.

Hotărârea întemeiată se bazează pe dovezile ce corespund cu cerințele despre pertinența lor, adică care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 240 alin.(1),(3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

În şedinţa de judecată s-a stabilit că din relația dintre ***** și ***** s-au născut copii *****ela an. 8.09.2022 și ***** an. *****, fapt confirmat prin copia certificatelor de naștere anexate la materialele cauzei (f.d.10,24).

Prin hotărârea judecătoriei Chișinău sediul centru din 4 septembrie 2024, s-a desfăcut căsătoria încheiată între ***** și ***** și s-a determinat domiciliul copiilor minori al părţilor *****ela și ***** cu mama *****.(f.d 12)

Astfel, cu referire la pretenția privind încasarea pensie de întreținere pentru copii în mărime fixă de 2500 lei lunar începând cu data depunerii acțiunii, instanța conchide că potrivit art. 18 alin.(1) din Legea privind drepturile copilului, ambii părinţi, în egală măsură poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ţinând cont în primul rând de interesele acestuia.

În conformitate cu art. 58 alin.(1) codul familie, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

Prin titlul IV, din Codul familiei legiuitorul a instituit obligația de întreținere dintre membrii familiei, în special capitolul 12 a reglementat obligația de întreținere dintre părinți și copii.

Potrivit prevederilor art.74 Codul familiei, părinţii sînt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipsește un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare

În corespundere cu prevederile art.75 alin (1) Codul familiei, părinţii sânt obligaţi să întreţină copilul minor, iar cuantumul pensiei de întreţinere pentru un copil este de 1/4 din salariu şi/sau alte venituri.

Totodată, potrivit art.76 Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă. Cuantumul sumei băneşti fixe încasate se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

La pronunțarea acestei hotărâri, instanța se va călăuzi de principiul consacrat în Convenție, în conformitate cu care, ambii părinți sunt obligați să participe la întreținerea copiilor minori, iar, în primul rând, se va ține cont de interesele copiilor minori.

Sub auspiciile art. 18 alin. (1) din Convenția internațională din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului ”Statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au responsabilităţi comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului. Aceştia trebuie să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului”.

Se reține că, hotărârea judecătorească prin care se dispune încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori este principala garanție de apărare a intereselor copiilor minori.

Întru respectarea prevederilor menționate mai sus, urmează a ține cont de principiului interesului superior al copilului, consacrat la art. 9 din Convenția cu privire la drepturile copilului, la care Republica Moldova este parte, de menținerea echilibrului drepturilor copiilor al ambilor părinți care nu se află în relație de căsătorie precum și de proporționalitatea cuantumului pensiei de întreținere pentru fiecare copil în parte.

Instanța de judecată menționează că, obligația părinților de a-și întreține copiii minori este o obligație fundamentală, consfințită în art. 48 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova care expres prevede că, părinții au îndatorirea de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.

Instanța a constatat că, între părțile la proces nu există un acord referitor la întreţinerea copilului, fapt ce denotă că, cuantumul pensiei pentru întreținerea copilului minor, urmează a fi stabilit de către instanța de judecată. Este de menționat că, părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Această obligaţie ocupă, prin finalitatea sa, un loc central în cadrul raporturilor patrimoniale dintre părinţi şi copii, întrucât ea a fost instituită în special pentru a asigura bune condiţii materiale de creştere şi de educare a minorilor.

Temeiul de bază al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor părinţilor și copiilor este apariţia (naşterea) copiilor de la părinţii acestora, certificată în ordinea prevăzută de lege. Apariţia raporturilor părinteşti este precedată de: faptul naşterii copilului; faptul ce ține de legătura de rudenie; stabilirea apariţiei copilului în modul prevăzut de legislaţie.

Obligaţia de întreţinere a copiilor minori de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere. Obligaţia de întreţinere, de cele mai multe ori, este realizată fără nici o incursiune în viaţa familiei, adică în situaţia în care familia din diverse motive se destramă şi părinţii nu mai locuiesc împreună, ei pot încheia un contract privind modul de plată şi cuantumul mijloacelor pentru întreţinerea copilului. Dacă întreţinerea nu seplăteşte în mod benevol şi nici nu există un contract privind plata întreţinerii pentru copii, pensia de întreţinere se încasează în baza unei hotărâri judecătoreşti. În temeiul acesteia, debitorii obligaţiei de întreţinere vor fi obligaţi să ofere copiilor întreţinerea necesară.

În conformitate cu art. 5 din Convenția internațională din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului ”Statele părţi vor respecta responsabilităţile, drepturile şi îndatoririle ce revin părinţilor naturali ai copilului sau, după caz şi conform tradiţiei locale, membrilor familiei lărgite sau comunităţii, tutorilor sau altor persoane care au, prin lege, copii în îngrijire, de a asigura, de o manieră corespunzătoare capacităţilor în continuă dezvoltare ale copilului, îndrumarea şi orientarea necesare în exercitarea de către copil a drepturilor recunoscute în prezenta Convenţie.”

Situația dată este reglementată şi în art.27 alin.(2) din Convenţie, care prevede că părinților şi oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților şi a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Totodată, având în susţinere norma enunţată în coroborare cu dispoziţiile art. 58 alin. (1) Codul familiei, care expres prevede că părinţii au drepturi și obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copii sunt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat, instanţa relevă că cererea cu privire la încasarea de la ***** a pensiei de întreţinere este una justificată, la determinarea acestei sume fiind luate în considerare toate circumstanţele cauzei.

Astfel, reieşind din rigorile instituite de legislator, este incontestabil că atât ***** cât și ***** sunt obligaţi să contribuie în mărime egală la întreţinerea copiilor, iar când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătibilă lunar.

Așa fiind, la pronunțarea acestei hotărâri, instanța de judecată va ține cont de faptul, că copii domiciliază și sunt la educația permanentă a mamei.

Se reiterează faptul că copii au o vârstă școlară care necesită atenție, îngrijiri și activități extrașcolare suplimentare.

În contextul dat, instanța de judecată va pune în sarcina pârâtului ***** achitarea sumei revendicate de către reclamantă pentru pensie de întreținere a copiilor minori în mărime de 2500 lei lunar, or la materialele cauzei nu au fost prezentate înscrisuri din care se atestă că pârâtul este angajat oficial în câmpul muncii.

Pe acest aspect se subliniază că, la stabilirea mărimii sumei băneşti fixe încasate, s-a ținut cont de starea familială și anume s-a urmărit să se mențină nivelul decent de asigurare materială a copilului, prin urmare, în cazul dat suma de 2500 lei pentru întreținerea unui copil în opinia instanței, este rezonabilă, or, această sumă ar asigura pe cât se poate, un trai decent și ar acoperi în mod real nevoile minorului și necesităților de întreținere la această vârstă.

La stabilirea sumei băneşti fixe, instanța a ținut cont de faptul că, la materialele cauzei lipsesc careva date privind veniturile pârâtului, încadrarea oficială în câmpul muncii.

La caz instanța mai reține cont și de informația plasată de Biroul Național de Statistică al RM pe site-ul www.statistica.md, conform căreia minimul de existență pentru copii, domiciliați în orașe mari, pentru anii 2019-2024 constituie în medie 3686,20 lei pentru un copil în vârstă de 7-17 ani.

Astfel, pentru un copil în vârstă de la 7-17 ani, domiciliat în mun. Chișinău, care este un oraș mare, minimul de existență este de 3686,20 lei, sumă care urmează a fi divizată proporțional ambilor părinți, însă instanța la acest capitol statuează că, art. 74 al Codului familiei stabileşte că părinții sunt obligați să-şi întrețină copii minori.

Dar, instanța de judecată reține că minimul de existență nu prevede cheltuielile necesare pentru dezvoltarea copilului: procurarea cărților, frecventarea anumitor secții sportive sau de creație, etc. activități necesare creșterii și evoluării psiho-emoționale echilibrate a copilului.

La fel instanța de judecată i-a în considerație faptul, că ambii părinţi, reieșind din legislația în vigoare, au şi poartă o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului minor.

În speță, instanța de judecată va reține faptul că, obligaţia de întreţinere a copilului minor de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere. Aceasta se datorează faptului că copilul minor este temporar incapabil

să-şi asigure de sine stătător existenţa, mai mult ca atât, acesta necesită a fi educat şi învăţat de a-şi satisface pe viitor, adică la atingerea vârstei de majorat, existenţa proprie. Faptul naşterii copilului automat pune în sarcina părinţilor întreţinerea acestuia. Această obligaţie aparţine, în egală măsură, atât mamei, cât şi tatălui copilului care sunt indicaţi în certificatul de naştere al copilului.

Astfel că, ***** urmează să se implice în creşterea copiilor şi să facă tot posibilul ca copiii să aibă un mod de viaţă sănătos şi condiţii bune de trai, or, toate cheltuielile privind: asigurarea unui loc de trai ce include (achitarea serviciilor comunale, întreținerea bunului imobil etc.); asistența medicală copilului minor ce implică (consultațiile la medicale, analizele medicale, tratamentele administrate și medicamentele procurate etc.); asigurarea cu hrană, întreținere materială ce implică (procurarea hainelor, necesitățile vitale), rechizite și alte activități necesare pentru buna dezvoltare a copilului minor, sunt suportate de către reclamantă, iar pârâtul nu contribuie la întreținerea (materială) a copilului minor.

Astfel, ținând cont de necesitățile de întreținere a unui minor în municipiul Chișinău, pensia pentru întreținerea copiilor minori cu vârsta școlară în mărime de 2500 lei lunar, este o sumă rezonabilă și care ar asigura pe cât este posibil un trai de viață decent a copiilor minori.

În conformitate cu prevederile art.98 alin.(2) Codul familiei, pensia de întreţinere se încasează de la data adresării în instanța judecătorească.

În corespundere cu actele prezentate, instanţa a ajuns la ferma convingere că urmează a fi dispusă încasarea pensiei de întreținere în mărime fixă de câte 2500 lei lunar, începând cu 7 august 2025 data adresării în judecată cu acțiune și până la majoratul copililor.

Cât privește pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța reține prevederile art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, care stipulează că, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform art.96 alin.(1),(1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Potrivit materialelor cauzei, se atestă că reclamanta a fost reprezentată în instanţa de judecată de avocatul Cireș Isae împuternicit prin mandatul MA nr. 2385010 din 07 august 2025 (f.d.2).

Potrivit bonurilor de plată Seria din 9 iulie 2025, și din 9 iunie 2025, ***** a achitat pentru asistenţa juridică acordată Cabinetului Avocatului Cireș Isae suma totală de 5 000 lei (f.d.21-22)

Corespunzător la cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 lei, instanța ține să menționeze că la determinarea caracterului rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică, prezintă relevanță și jurisprudența CtEDO.

La caz, pentru a verifica caracterul echitabil al sumei compensatorii, instanța va analiza rezonabilitatea și necesitatea cheltuielilor de asistență juridică prin prisma complexității cauzei, dificultății întrebărilor juridice ridicate de speță, aportului avocatului la soluționarea cauzei, timpului şi muncii depuse de avocat.

La fel, pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa; faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză.

Potrivit pct.15 al Recomandării Consiliului Uniunii Avocaţiilor din 30.03.2012 privind cuantumul onorariilor avocaţiilor şi compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică, pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Conform pct.21[1] a hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica aplicării de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei despre încasarea cheltuielilor de judecată în cauzele civile nr. 25 din 28.06.2004, soluţionând cererile de restituire a cheltuielilor pentru asistenţă juridică acordată, instanţele vor reţine următoarele: Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a. dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b. copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; c. listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

În context, reținând dovada achitării onorariului avocatului, complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, rezultatul obţinut, instanţa de judecată, admite parțial cererea reprezentantului reclamantului și va încasa suma de 2000 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică, care este una reală, necesară şi rezonabilă.

Potrivit art.98 Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării pricinii, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

La fel, instanţa de judecată reține că *****, în conformitate cu art. 85 alin.(1) Cod de procedură civilă și pct.1.1.2 al Anexei nr.2 la Legea taxei de stat nr.213 din 31.07.2023 este scutită de la plata taxei de stat la depunerea acţiunii de încasare a pensiei de întreţinere.

Conform art. 87 alin.(1) lit. c) Cod de procedură civilă, valoarea acţiunii se determină din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an – în acţiunile pentru plata pensiei de întreţinere.

De asemenea, se menționează că potrivit pct. 1.1.2 din Anexa nr. 1 din Legea taxei de stat nr.213 din 31.07.2023, pentru cererile de chemare în judecată privind litigiile cu caracter patrimonial, dacă valoarea acţiunii este mai mare de 50 001 lei, 2050 lei + 3% din valoarea acţiunii care depăşeşte 50 001 lei.

Astfel, instanţa conchide că taxa de stat aferentă judecării cauzei, urmează a fi încasată în beneficiul statului din contul pârâtului ***** în mărime de totală de 2349,97 lei, reieșind din calculul (2500 lei x 12 luni x 2=60 000 lei x 3 %+2050 lei .

Totodată instanța reține următoarele că în corespundere cu prevederile art.6 alin.(1) din CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

Drept rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994, pct.61, seria A, nr.288).

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui ***** privind încasarea pensiei de întreținere și cheltuielile de asistență juridică.

Se încasează de la ***** IDNP ***** în beneficiul ***** IDNP ***** pensia de întreţinere pentru copii minori ***** a.n. *****, *****ela a.n. ***** în cuantum fix, în sumă de 2500 (două mii cinci sute) lei lunar, pentru fiecare, începând cu data 07 august 2025 (data adresării în judecată) până la atingerea majoratului de către copiii minori.

Se încasează de la ***** IDNP ***** în beneficiul ***** IDNP ***** cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2000 (două mii) lei.

Se încasează din contul lui ***** IDNP ***** în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 2349,97 (două mii trei sute patruzeci și nouă, 97) lei.

În rest, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul centru).

Preşedintele şedinţei
Judecătorul Octavian Dvornic